

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **S. K.**, bývajúceho v G., proti odporkyni **R. D.** bývajúcej v G., zastúpenej JUDr. R. F., advokátkou v Š., **o zrušenie práva spoločného nájmu družstevného bytu**, vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp.zn. 7 C 170/2005, o dovolaní odporkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trnave zo 14. mája 2008 sp.zn. 41 Co 44/2007, rozhodol

t a k t o :

Dovolanie odporkyne **o d m i e t a .**

Navrhovateľovi nepriznáva právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Galanta rozsudkom z 1. marca 2007 č.k. 7 C 170/2005-77 zrušil právo spoločného nájmu účastníkov k bytu S. S. so sídlom v G., č. X., vo vchode č. X., v bytovom dome s. č. X. v G., ktorý bytový dom je vedený na Správe katastra G. LV č. X., k. ú. G. ako bytový dom s. č. X. na parc. č. X., X., X. a X. s tým, že výlučným členom družstva a nájomcom predmetného bytu zostáva navrhovateľ. Odporkyni uložil povinnosť predmetný byt vypratať do 15 dní odo dňa zabezpečenia primeraného náhradného bytu. Odporkyňu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania 6 821,-- Sk k rukám právneho zástupcu navrhovateľa, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Na odvolanie odporkyne Krajský súd v Trnave rozsudkom zo 14. mája 2008 sp.zn. 41 Co 44/2007 rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej zmenil tak, že zrušil právo spoločného nájmu účastníkov k bytu S. S. so sídlom v G., byt č. X., vo vchode X., v bytovom dome s. č. X. v G., ktorý bytový dom je vedený Správou katastra G. na LV č. X., k. ú. G., ako bytový dom s. č. X. na parc. č. X., X., X. a X. s tým, že ako výlučný člen

bytového družstva bude ďalej výlučným nájomcom predmetného bytu a užívať tento byt ako nájomca naďalej navrhovateľ. Odporkyňa uložil povinnosť predmetný byt vypratať do 15 dní odo dňa zabezpečenia primeraného náhradného bytu. Odporkyňu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania 12 765,-- Sk k rukám právneho zástupcu navrhovateľa do troch dní od právoplatnosti. V odôvodnení svojho rozhodnutia, stotožniac sa so skutkovými a (v závere aj) právnymi závermi súdu prvého stupňa uviedol, že vzhľadom k tomu, že súd prvého stupňa zrušil právo spoločného nájmu účastníkov a navrhovateľa určil nájomcom a členom bytového družstva, rozhodol správne, avšak vzhľadom k tomu, že zrušením spoločného nájmu a spoločného členstva v bytovom družstve sa vytvárajú tieto právne vzťahy novým spôsobom (nie spoločne) je potrebné výrok rozsudku formulovať zodpovedajúco týmto novým vzťahom, t.j. že výlučným členom bytového družstva bude ďalej a výlučným nájomcom predmetného bytu a užívať tento byt ako nájomca naďalej navrhovateľ, nie že navrhovateľ zostane výlučným členom družstva a nájomcom predmetného bytu, pretože nezachováva sa jestvujúci právny stav, ale konštituuje sa nový právny stav práve rozhodnutím súdu.

Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie odporkyňa. Navrhla, aby dovolací súd tak rozsudok odvolacieho súdu ako aj rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dovolanie predovšetkým odôvodnila tým, že odvolací súd jej odňal právo konať pred súdom, keď nezohľadnil skutočnosti uvádzané v ňou podanom odvolaní a nedoplnil dokazovanie výsluchom ňou navrhnutých svedkov za účelom komplexného zhodnotenia danej veci a zistenia skutkového stavu. Okrem toho namietala vadu konania v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 písm.b/ O.s.p. spočívajúcu v tom, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné z dôvodu jeho zmätočného a nejasného odôvodnenia. Okrem toho rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva aj na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p.) v dôsledku nesprávnej aplikácie, resp. interpretácie ustanovenia § 705 ods. 3 Občianskeho zákonníka. K pochybeniam vytýkaným odvolaciemu súdu došlo už aj pred súdom prvého stupňa.

Navrhovateľ sa k dovolaniu odporkyne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho

pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Ako bolo práve uvedené vyššie, v zmysle ustanovenia § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti zmeňujúcemu rozsudku odvolacieho súdu. Zákon však neprípúšťa dovolanie proti všetkým rozsudkom odvolacieho súdu, ktorými bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa. Ak ide o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu, dovolanie nie je prípustné, pokiaľ ním nebol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. O takýto prípad ide aj v prejednávanej veci. Totiž, aj keď odvolací súd vo výroku svojho rozhodnutia uviedol, že “mení” rozsudok súdu prvého stupňa “vo veci samej“, de facto ide o potvrdzujúci rozsudok (v porovnaní s prvostupňovým rozhodnutím v zrušení práva spoločného nájmu účastníkov sporného družstevného bytu a určení navrhovateľa ako člena družstva a výlučného nájomcu tohto bytu, ani v druhu bytovej náhrady, ktorej zabezpečením v prospech odporkyne je podmienená jej povinnosť sporný byt vypratať, k žiadnej zmene nedošlo), vo výroku ktorého odvolací súd iba upresnil formuláciu týkajúcu sa práve súdnym rozhodnutím novozaloženého právneho vzťahu nájmu predmetného bytu, pričom z formálneho hľadiska upresnenie tejto formulácie nebolo možné vo výroku rozsudku označiť inak, ako “zmenu“.

Vychádzajúc z uvedeného je tak zrejmé, že v prejednávanej veci dovoláním napadnutý rozsudok nevykazuje znaky žiadneho z rozhodnutí uvedených v § 238 ods. 1 až 3 O.s.p., preto z týchto ustanovení prípustnosť dovolania odporkyne nemožno vyvodiť.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 O.s.p.), dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p., pričom nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení. Nezistil ani podmienky prípustnosti dovolania podľa § 237 písm.f/ O.s.p., na ktoré poukazovala dovolateľka. Dovolateľka tvrdí, že postupom odvolacieho súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom tým, že nezohľadnil skutočnosti uvádzané v odvolaní a nedoplnil dokazovanie výsluchom ňou navrhnutých svedkov za účelom komplexného zhodnotenia danej veci a zistenia skutkového stavu.

Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 237 písm.f/ O.s.p.) sa rozumie postup súdu, ktorým účastníkovi odňal možnosť realizovať procesné práva, ktoré mu dáva Občiansky súdny poriadok. V zmysle § 18 O.s.p. majú účastníci v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práva [napr. právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom (§ 41 O.s.p.), nazeráť do spisu a robiť si z neho výpisy (§ 44 O.s.p.), právo byť predvolaný na súdne pojednávanie (§ 115 O.s.p.), vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali (§ 123 O.s.p.), na to, aby im bol rozsudok doručený do vlastných rúk (§ 158 ods. 2 O.s.p.)]. Zo spisu nevyplýva, že by súdy v prípade odporkyne nerešpektovali niektoré z týchto práv. K vyššie v odôvodnení tohto rozhodnutia uvedenému tvrdeniu odporkyne, o ktoré opiera prípustnosť dovolania podľa § 237 písm.f/ O.s.p. treba uviesť, že ak súd v priebehu konania nevykonal všetky dôkazy navrhované účastníkmi na zistenie skutkového stavu, dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 237 písm.f/ O.s.p. nie je prípustné, lebo nemožno to považovať za odňatie možnosti konať pred súdom a za znemožnenie uplatnenia procesných práv, ktoré účastníci mohli uplatniť a boli v dôsledku nesprávneho postupu súdu z nich vylúčení.

Pokiaľ dovolateľka svoje dovolanie odôvodnila aj tým, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, k tomu dovolací súd uvádza, že inú procesnú vadu (§ 241 ods. 2 písm.b/ O.s.p.) považuje Občiansky súdny poriadok za prípustný dovolací dôvod (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné); samotná táto vada ale prípustnosť dovolania nezakladá. Rovnako nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2

písm.c/ O.s.p.) je prípustným dovolacím dôvodom (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Keďže v danom prípade dovolanie nie je podľa § 238 O.s.p. prípustné, nebola preukázaná existencia dovolateľkou namietanej vady konania v zmysle § 237 písm.f/ O.s.p. a neboli zistené (ani tvrdené) iné vady uvedené v § 237 O.s.p., dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie odporkyne je neprípustné, preto ho odmietol (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p.).

O náhrade trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že navrhovateľovi v tomto konaní žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. októbra 2009

JUDr. Jana Bajánková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová